

в София и подновява работата си в Народния театър.

1913: Замисля и съставя план за драма със сюжет от войната, но не го осъществява. Пътува със своята опълченска част на позициите на Междусъюзническата война. Завръща се в София. "Когато гръм удари" - премиера в Народния театър. На 29 ноември, след сцена на женска ревност, Лора се самоубива в семейното жилище на ул. "Раковски" - 126. Поетът стреля в главата си, но само ослепява. Общественото мнение, насъсквано от майката на Лора, обвинява поета в убийство, въпреки че следствие-то го оправдава. Операция на Яворов в Александровата болница. Министерството на народното просвещение уволнява поета от длъжността арт. секретар на Народния театър. Втора операция. Придружен от д-р Кръстев отива във Виена на преглед при специалисти по очни болести. Прекарва известно време в санаториума на д-р Сарафов в София. Зрението не се възстановява. От август до септември-октомври подготвя второ издание на "Подир сенките" - с помощта на брат си Атанас, на Вл. Василев и Б. Пенев. Пише много прощални писма. На 16 октомври Яворов се застрелва в квартирата си на ъгъла на ул. "Солунска" и "Витоша", като преди това изпива отрова. Вечерта на същия ден брат му, Б. Пенев и Вл. Василев разбиват вратата и го намират мъртъв.

Както се вижда, годините от първото издание на "Подир сенките" до смъртта на Яворов са особено интензивни в житейското му, гражданско и творческо битие. А проектът за второ издание е осъществен при изключителни, пределно-трагични обстоятелства. Този проект се състои в нанасяне на поправки върху печатните страници на изданието от 1910 г. Всички тези корекции, зачерквания, промяна на заглавия, подчертавания, добавяне на посвещения, определяне на шрифта им, и пр. са изписани от слепия поет и от Вл. Василев - единият с лилаво, другият с черно мастило (понякога, изглежда, са си разменяли перодръжките, ала по почерка и големината на буквите пишещият може да се познае). Всичко това е нанесено върху три екземпляра - по един за Ат. Крачолов, Вл. Василев и Б. Пенев. Яворов очевидно много е държал да не се загубят авторските му поправки.

Затова най-скрупулъозно са поправени дори печатните грешки - с малки пропуски понеже поетът е слушал, а не е гледал (останало е например "а пак" вместо "а пък" (и др. под.). Затова